

บรรณานุกรม

- กระทรวงสาธารณสุข. (2545). คู่มือการดำเนินงานตามกฎหมายว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พุทธศักราช 2545. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์.
- กรมอนามัย. (2539). การจัดการมูลฝอยติดเชื้อจากสถานพยาบาล. กระทรวงสาธารณสุข, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- _____. (2545). การจัดการมูลฝอยติดเชื้อ. กระทรวงสาธารณสุข, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- _____. (2549). การจัดการมูลฝอยติดเชื้อ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สามเจริญพาณิชย์ (กรุงเทพฯ) จำกัด
- กุหลาบ แผ่นทอง. (2543). ศึกษาพฤติกรรมการจัดการมูลฝอยติดเชื้อของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลรัฐ ในจังหวัดพะเยา. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย. (2550). คู่มือการจัดการมูลฝอย โรงพยาบาลกลาง. ม.ป.ท. งานบริหารบุคคล. (2554). ข้อมูลจำนวนบุคลากร โรงพยาบาลกลาง. รายงาน.
- จารุพงษ์ บุญหลง. (2537). สถานการณ์มูลฝอยจากสถานพยาบาล. การสัมมนาการจัดการของเสีย จากโรงพยาบาล กรุงเทพมหานคร. ในเอกสารการสัมมนาของสมาคมพิษวิทยาแห่งประเทศไทย: กระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม. ม.ป.ท.
- จิระศักดิ์ เจริญพันธ์ และเฉลิมพล ต้นสกุล. (2549). พฤติกรรมสุขภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 4). จังหวัดมหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชาลินี โบปาราย. (2540). การจัดการมูลฝอยติดเชื้อของคณงานโรงพยาบาลศรีสังวาล จังหวัด แม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชัยนุชร พรภาณวิชัย. (2541). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการจัดการมูลฝอยติดเชื้อของบุคลากร ทางโรงพยาบาลในโรงพยาบาลแพร่. การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูเกียรติ วิวัฒน์วงศ์เกษม. (2537). การกำหนดขนาดตัวอย่างสำหรับงานวิจัย. วารสารวิจัย วิทยาศาสตร์ทางการแพทย์ (ฉบับที่ 8). มหาวิทยาลัยมหิดล
- เทพนม เมืองแมน และชมพูศักดิ์ พูลเกษ. (2532). รายงาน และการศึกษาเกี่ยวกับการติดเชื้อไวรัสตับอักเสบบี และไวรัสเอดส์ในกลุ่มผู้ขายยา. วารสารสาธารณสุขมูลฐานและการพัฒนา, ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มิถุนายน, ม.ป.ท.

นิตยา มหาผล และสุวรรณ อัสวพัฒนากุล. (2532). ขยะมูลฝอยจากโรงพยาบาล. วารสารการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม. ปีที่ 2 ฉบับที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

เนาวรัตน์ เสถียรปัทมกร. (2541). ศึกษาความรู้และพฤติกรรมการจัดการมูลฝอยติดเชื้อของพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยทางการวัด และประเมินผล. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). ระเบียบวิธีการศึกษาทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ และสวียง สุวรรณ. (2536). พฤติกรรมศาสตร์ พฤติกรรมสุขภาพ และสุขศึกษา. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์.

ปรีระนันทน์ สุนทรไชยา. (2541). ทศนคติพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อของสถานอนามัยในจังหวัดอุดรธานี. การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พวงจันทร์ คุละลัมพะ. (ม.ป.ป). จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พนิต มโนการ. (2539). ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคลากรทางการพยาบาลในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

พัชรา นัตรานภาพ. (2543). ศึกษาการคัดแยกมูลฝอยและมูลฝอยติดเชื้อ ณ แหล่งกำเนิดในโรงพยาบาลลำปาง. การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พัชร ภาคเจริญ. (2540). ศึกษาความรู้เจตคติ และพฤติกรรมของพยาบาลต่อการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในโรงพยาบาล กรณีศึกษาโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

มานิช เวชพันธ์, นาวาอากาศเอก. (2532). เอกสารวิจัยส่วนบุคคล เรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการประจำ : ศึกษาเปรียบเทียบข้าราชการพลเรือน ทหาร ตำรวจ. ม.ป.ท.

ยศ สันตสมบัติ. (2537). มนุษย์กับวัฒนธรรม (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). เจตคติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา.

ศูนย์พัฒนาคุณภาพ. (2554). รายงานปฏิบัติการณ์ความเสี่ยง โรงพยาบาลกลาง กันยายน 2554. รายงาน.

ศุมล ศรีสุขวัฒนา. (2540). พระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม . พิมพ์ครั้งที่ 2 (แก้ไขปรับปรุง). กรุงเทพฯ : ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย.

ศรัณญา สุทธิโรจน์รักษ์. (2541). ศึกษาพฤติกรรมและการเก็บรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อของพนักงานทำความสะอาดโรงพยาบาลของรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหิดล.

สายันต์ แสงสุข. (2551). ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อของบุคลากรสาธารณสุขอำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์. วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

สิน พันธุ์พินิจ. (2547). เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2533). การโฆษณาความเสี่ยงกับพฤติกรรมในการเลือกตั้ง. กรุงเทพฯ: มูลนิธิเพื่อการศึกษาประชาธิปไตย และการพัฒนา.

สุวรรณ สงค์ประชา. (2539). การจัดการมูลฝอยอันตราย. วารสารสิ่งแวดล้อม, ปีที่ 2 ฉบับที่ 3.

กรุงเทพฯ: บริษัท เอสทีซี มีเดีย แอนด์ มาเก็ตติ้ง จำกัด

สำนักรักษาความสะอาด. (2554). รายงานเรื่องมูลฝอยติดเชื้อจากสถานพยาบาลในเขต

กรุงเทพมหานคร ปีงบประมาณ 2554. กรุงเทพมหานคร.

อภิรักษ์ สุขบท. (2547). ศึกษาบทบาทของบุคลากรในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในโรงพยาบาลกรณีศึกษาโรงพยาบาลเมตตาประชารักษ์ (วัดไร่ขิง) จังหวัดนครปฐม. ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหิดล.

อักษร สวัสดิ์. (2542). ความรู้ ความเข้าใจ และการตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษาในเขตบางกะปิ กรุงเทพฯ ๑. ภาคนิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อารี พันธุ์มี. (2530). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ ๑: เลฟแอนด์ลิฟเพรส.

อุษณีย์ ศิริสุนทร ไพบูลย์. (2540). ขยะติดเชื้อคืออะไร หมายถึงขยะที่มาจากโรงพยาบาลใช่หรือไม่. วารสารสิ่งแวดล้อม. ปีที่ 1 ฉบับที่ 5. กรุงเทพฯ: บริษัท เอสทีซี มีเดีย แอนด์ มาเก็ตติ้ง จำกัด

Bloom, Benjamin S., Thomas Hasting., and George, F. Maduas. (1971). *Handbook on Foremative and Summative Evaluation of student Learning*. New York : Mc Graw – Hill Book.

Munro, B.H. (2001). *Statistical methods for health care research*. New York : Baltimore.

United States Environment Protection Agency. (1989). *EPA Guide for Infectious Waste Management*. Officer of Solid Waste. Washington , D.C.